

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Novembris. Considera, quid, quis, qualis sis: quid in natura, quis in persona; qualis in vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

corpore, quam vitam habeant? Elementa à centro suo remota quantoperè luctantur? sicut itaque elementis necessarium est centrum, corpori membra, agnella mater: ita ut Deo fruamur, & cœlesti gloriâ potiamur, necessaria est oratio. Ut igitur eam illo, quo par est modo orationem instituamus, ab omnibus exterioribus, visibilibusque rebus sejuncti, in desertum ac solitudinem cordis nostri scedamus, inibi regnum Dei reperturi: animo enim nostro plusquam totum cœlum claudemus, quia ipsum Deum eodem quantum possumus complectemur. Sed ut sint potentiores ad quidvis impetrandum preces, nullæ sint in corde precantis sordes, non hoc mecum, sed Poëtæ est consilium:

A macula sordis munda orans intima cordis.

8. DIES NOVE MBRIS.

Considera, quid, quis, qualis sis: quid in natura, quis in persona; qualis in vita. *S. Bernardus libr. de consil.*

Medi- I.
tatio.

HÆc tria, si cum otio consideres, evenient super te sidera, eris horum meditatione non tantum tibi dissimilis, sed planè alius. Sed ut illa assequaris, proderit frequenter ad futura omnia animum meditando explicare. Sicut necessaria est, ut Deum consulas, oratio, sic ut tibi consulas, meditatio: quàm illa debet esse fervens, tam hæc sit frequens; hæc una futura omnia ut apprehendes, sic animo comprehendes. Quo pacto quis, ut perennis exitii, in quæ incedere potest pericula, declinabit; aut gloriæ, quam sperat, &

K k k §

oprat

optat sempiternæ felicitatem serîo desiderabit, si quid illa sint nesciat? qualia sint non intelligat. Meditatio hæc omnia nobis detegit, & quæ nobis erant clausa aperit, quæ abdita, in conspectum producit; quæ obscura, illustrat; quæ arcana, revelat; imò est quasi fenestra, per quam alterius mundi, ac futuri sæculi diversissimos status possumus inspicere. Si cui diceretur duas alicubi fenestras esse, per quarum alteram clarè, distincteque videretur status, ac conditio beatorum in cœlis, majestas & gloria Christi Domini nostri, Deique magnitudo, & amplitudo, totusque illius beatissimi Regni apparatus; per alteram verò, ea quæ aguntur apud inferos, flammæ, tenebræque horrendæ, ignis illius terribilis, rei illi miserabiles, qui à Dæmonibus istic cruciantur, & multiplices carceris æternum infelicitissimi miseriæ, si cui inquam hoc pro certo diceretur; an hominem toto orbe ullum futurum existimamus, qui per harum fenestrarum alteram, quid alterutro in loco geratur, contemplari omitteret? Certè si vel in extremo terræ angulo, id genus fenestræ reperiretur, neminem unum fore credo, qui non eodem, minimum curiositate impulsus esset properaturus.

II. Atqui meditatio ipsissima illa fenestra est, per quam cœlum inspicimus, & orbem despiciamus; beatos, & damnatos, Angelos, & Dæmones, felicitatem, & miseriam sempiternam: illum locum, ubi dies est sine nocte, & alterum ubi nox est sine die: illud regnum in quo est omne bonum sine ullo malo, & illud ergastulum, in quo est omne malum, sine ullo bono. Illa nobis fenestram aperit undè utrumque
illum

illum longè dissimillimum beatæ, ac calamitosæ æternitatis statum intelligamus. Quæ est igitur hæc incredibilis ignavia, dicam, an vesaniam? quis ille intolerabilis neglectus, imò veternus? quis ille hominum oscitantium sopor, imò insanientium stupor? res tantas tantique momenti nolle, cum possumus, intelligere, imò cum facile possumus, velle negligere? præsertim cum illa probè intelligere sæpè intelligentis sit salus, intelligere negligentis sit exitium? Quid est aliud meditari, quàm veritatem abditam scrutari, quàm thesauros omnes sapientiæ, & scientiæ Dei, qui absconditi sunt in Filio Dei, sibi aperire, ut se pauperem illis locupletet? quàm ubique terrarum ut omnia lustret, & sic intellectum illustret, animo spatari? Nunc in Nazareth, ut Deum Incarnatum, nunc in Bethlehem, ut nascentem; nunc in Jerusalem, ut docentem; nunc in monte Calvariæ, ut morientem contempletur?

III. Si reo, qui arce quapiam captivus attineretur, vir magnæ auctoritatis narraret, duarum longè diversissimarum conditionum, sortiumque alteram, aut felicitatem, aut infelicitatem summam illi eventuram, atque utriusque apparatus, & quasi imaginem graphicè adumbraret per unam aliquam arce fenestellam, ipsummet, si modò caput paulisper erigere ne gravaretur, posse perspicere? an non quantocyus ad eum se locum reciperet, unde hæc duo extrema, alterum vitaturus, alterum studio omni quaesiturus, queat intueri? qui fit igitur usque adeò nos desides sumus, tamque remissè contendamus ut duplicem, adeoque disparem fortunam, hoc est, æternam, vel gloriam in cœlo, vel pœnam in orco, quæ

nos certò certius expectat, liquido cognoscamus; idque ideò, ut alteram sortem, eamque tristissimam fugiamus, alteram verò optatissimam consequamur? Has duas sortes tam dispares vobis, velut è latebris educit, & in lucem producit, accurata meditatio, dum cogitando commora, illarum adyta penetramus. Sicut ergò sol suo calore revelat, quidquid nix celat, sic & meditatio arcana omnia revelat: sic enim de sole Poëta:

Quidquid nix celat, solis calor omne revelat.

9. DIES NOVEMB.

Vis ut serviat caro tua, animæ tuæ? Deo serviat anima tua. Debes regi, ut possit regere. S. Augustinus supra Joan.

Sub Deo servitus I. est super omnia dominatus.

DUm hic differo de servitute, quâ te subicias Deo, ago de libertate, quâ ut Dominus imperes mundo. Meditatio Deo, cui serviunt etiam qui ubique dominantur, servire te ferio, & submissâ animi reverentiâ docebit. Servire te dum jubeo, ingenuum esse volo, imò servitutem humillimam quam serviebas, excutere. Servitus illa est virtutis, non vilitatis, imò illa servitus est verè dominatus. Servies honori ejus, qui se honorantes honorat, præmittens omnibus actionibus tuis simplicissimum rectæ intentionis oculum, & sic te diliget Deus ut pupillam oculi. Servies veritati ejus præferesque omnibus actionibus tuis lucidissimam fidei faciem; servies fidelitati ejus, offeresque omnibus actionibus tuis firmissimæ spei illecebras. Servies bonitati ejus, admovebisque omnibus actionibus